

Příloha k protokolu o SZZ č.

Vysoká škola: ***Jihočeská univerzita PF***

Katedra hudební výchovy

Diplomant: **Aneta Kubalová**

Aprobace: **Učitelství pro 1.st. ZŠ**

Datum odevzdání posudku: **15. 5. 2006**

Vedoucí diplomové práce:

Recenzent diplomové práce

Mgr. Martin Voříšek

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Viz příloha

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **dobře**

Mgr. Martin Voříšek, v.r.

podpis recenzenta diplomové práce

V Českých Budějovicích dne **15. 5. 2006**

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

Příloha k posudku diplomové práce Anety Kubalové

Téma - Dětské pěvecké sbory jihočeského regionu a jejich současné možnosti (oponentský posudek diplomové práce)

Předložená diplomová práce se zaměřuje na současnou situaci dětských pěveckých sborů v jižních Čechách (resp. v Českých Budějovicích) a možnosti jejich dalšího rozvoje. Téma považuji jednoznačně za nosné. Otázka obecné hudebnosti patří bezesporu k závažným hudebně-sociologickým problémům, diplomantka má navíc osobní zkušenost z účinkování v dětském sboru *Jitřenka* a k dané oblasti má tedy velmi blízko.

Práce je základně rozdělena do dvou částí. První z nich nastiňuje historický vývoj sborového zpěvu v českých zemích (se zvláštním zřetelem k dětským sborům). Druhá část výběrově charakterizuje přední české dětské pěvecké sbory a podrobněji se zabývá tělesy jihočeskými. Začneme právě tímto oddílem, který je z hlediska zaměření celého textu významnější a dle mého názoru také nepoměrně zdařilejší.

Autorka nejprve stručně uvádí (řečeno jejími slovy) „*dětské pěvecké sbory celorepublikové špičky*“. Poté se poměrně detailně věnuje pěti výběrovým dětským pěveckým sborům jihočeského regionu, tedy tělesům, která nejsou vázána na konkrétní hudební či základní školu a vzhledem ke své organizační povaze dosahují velmi dobrých výsledků. Diplomantka popisuje historii těchto sborů, jejich repertoárové zaměření a režim zkoušek, jakými krátkými medailony přibližuje sbormistry a vedoucí osobnosti. K obsahové stránce zde nemám zásadních připomínek, snad až na celkem pochopitelnou subjektivitu výběru - Jitřence je oproti ostatním souborům věnován dvojnásobný rozsah, naopak jindřichohradecký sbor *Ma non tanto* není zmíněn vůbec, jakkoli jej autorka v příloze řadí mezi republikovou špičku.

Méně obšírně jsou charakterizovány sbory nevýběrové, tedy v podstatě školní. I když název kapitoly mluví o sborech jihočeského regionu, jedná se v tomto případě pouze o ansámbly českobudějovické. To však nepokládám za podstatnou závadu, popsat veškeré školní pěvecké soubory jižních Čech by zjevně přesáhlo možnosti diplomové práce a v celkovém kontextu jde beztak spíš o srovnání tohoto typu tělesa se sbory výběrovými. Souhrnně řečeno, podává tato věcná část předložené práce jakýsi přehled jihočeské scény dětských pěveckých sborů, a to relativně úspěšně.

Bohužel, mnohem méně pozitivního toho lze říci o úvodní, historické části. Bylo by pochopitelně přehnaným požadavkem předpokládat zde náročnou práci s prameny. Od diplomantky se očekávala spíše řemeslně obstojná kompilace, tedy získání údajů ze

sekundární literatury, jejich přehodnocení a samostatné shrnutí. Při porovnání s výchozí literaturou ovšem zjistíme, že autorka většinu vět zcela mechanicky opsala, nanejvýš s nepatrně pozměněnými formulacemi. Svě zdroje přitom nepodrobila ani základní historické kritice. Vede to k často kuriózním tvrzením a také k popření historické logiky. Jen namátkou několik nejnápadnějších příkladů: Z publikace Evžena Valového (vydána 1972) jsou sice téměř doslovně opsány věty, dokumentující nárůst počtu pěveckých sborů po roce 1860, diplomantka ovšem vynechala předpoklad tohoto jevu, totiž vydání Říjnového diplomu. Jistou míru tragikomiky získávají pasáže, věnované sborovému zpěvu po roce 1945. Je obecně známé, že komunistický režim po roce 1948 (a zejména po roce 1950) fakticky zlikvidoval spolkovou činnost a s tím i působení valné většiny amatérských pěveckých sborů. Radikální úbytek těchto těles ovšem autorka přikládá tomu, že „*vedení a členové pěveckých spolků [...] nepostřehli podstatné a zásadní změny v naší společnosti, nezachytili tempo jejího rychlého a bouřlivého vývoje a nedokázali se v důsledku toho správně orientovat na svou činnost*“ (str. 27; zde dokonce dochází k významovému posunu přeformulováním původní věty, která u Valového na str. 207 končí slovy „... *nedokázali v důsledku toho správně orientovat svou činnost*“). Popis historie dětského sborového zpěvu zcela pomíjí klášterní fundace, které vcelku nepochybně přispěly k hudebnímu vzdělání řady významných osobností českého kulturního života (včetně Leoše Janáčka). Na str. 31 se dočteme, že v období první republiky po roce 1922 „*Samostatné školské pěvecké sbory [...] neexistovaly*“, o stánku dále, že v této době „*příklad Jistebnických zpěváků dal podnět k založení 329 dětských pěveckých sborů školského typu*“. Úsměvným dokladem věrnosti předloze je konstatování, že duchovní odkaz činnosti Jistebnických zpěváků pokračoval v letech 1938 - 1945 v „*Gottwaldově - Otrokovicích*“.

Nemá smysl vypočítávat další případy přehmatů, vyplývajících ze špatného opisování. Nejzávažnějším problémem zůstává, že tato část práce je naprosto nepůvodní a tedy také prakticky bezcenná.

Zcela bezchybně se diplomantka nevyrovnala ani s formální stránkou textu. Zhusta nerespektuje pravidla psaní mezer u interpunkčních znamének a závorek, poměrně častým jevem jsou překlepy, chybná interpunkce, věty s vyšinutou vazbou či nesprávné gramatické tvary („*tradice letních soustředění*“, „*možnost účastnit se krátkých vystoupení*“ - str. 49). Technika odkazů pomocí jedné či více hvězdiček je jevem spíš nestandardním, než vyloženě chybným.

Pokud shrnu svůj úsudek, mohla by předložená diplomová práce být vcelku obstojným přehledem regionálních dětských pěveckých těles, kdyby se ovšem nedopouštěla poměrně

závažného prohřešku plagiátorství. Vzhledem k této skutečnosti navrhuji ohodnocení
nejnižším možným klasifikačním stupněm a předkládám komisi ke zvážení, zda text nevrátit
k případnému přepracování.

Navržená klasifikace: dobře

Martin Voříšek, 15. 5. 2006